Príbeh Černovskej tragédie :)

Černovská tragédia bola krvavým masakrom, ktorý sa odohral ako dôsledok národnostného útlaku v Uhorsku.

V Černovej, dnes mestskej časti Ružomberka, si obyvatelia z vlastných financií a iniciatívy Andreja Hlinku, rodáka obce, rímskokatolíckeho kňaza, politika a vedúcej osobnosti slovenského národného hnutia, postavili katolícky kostol. Dedinčania trvali na tom, aby kostol požehnal ich rodák, ktorý bol v tom čase suspendovaný spišským biskupom Párvym pre obvinenia z protimaďarského poburovania počas kortešačiek Vavra Šrobára v roku 1906. Svoju prosbu adresovali spišskému biskupovi Párvymu. On však rozhodol inak.

Biskup poveril požehnaním kostola slovenského farára z Líškovej Martina Pazúrika. V osudný deň prišli na dvoch panských kočoch cirkevní hodnostári s cieľom kostol požehnať. Voči tomu protestovali miestni, ktorí zabarikádovali prístupovú cestu. Na to bol hajdúchom vydaný rozkaz na streľbu. Tragédia mala za následok vyhasnutie 15 ľudských životov. Medzi padlými boli aj 4 ženy. Antónia Lejková a Rozália Fagová boli ešte mladé dievčatá, ktoré v roku 1907 oslávili len svoje 15. narodeniny. Útok mal za následok aj 10 ťažko a 60 ľahko zranených. V marci 1908 úrady obvinili vyše 55 ľudí, z ktorých 40 odsúdili na žalár v trvaní od 6 mesiacov do 3 rokov, rôzne peňažné pokuty a zhabanie majetku.

Udalosti dodnes pripomína pamätník na cintoríne a na mieste tragédie pamätná tabuľa.

Černová na začiatku 20. storočia

Pohreb obetí tragédie

Perzekúcie uhorských žandárov

Copyright © 2013 - 2026 Encyklopédia poznania

Osobitné vydanie „Národnich Novin“.

NÁRODNIE NOVINY.

Redakcia, administrácia a expedícia v Turčianskom Sv. Martine.

Zastupitelia pre Ameriku: P. V. Rovnianek & Comp., Pittsburg, Pa, 612–614 Grant Street.

Ročník XXXVIII. Pondelok, 28. októbra 1907. Číslo 127.

Černovská massakra.

V Černovej, obci liptovskej, liala sa slovenská krv potokami. Desiatke žandárskych guliek letely do bezbranného ľudu na rozkaz chabého služnovského zabijaka, ktorému je radosťou prelievať nevinnú krv!

Apponyovanie škôl a detí už nestačí, kántrenie ide pripomaly pre banditov národa, teraz už počali vykoreňovať národ guľami, počali mu púšťať krv, vrelú, živú krv, to pôjde rýchlejšie! A cirkev im podala ruku, kňazi vtrhli do obce, aby ju pokorili!!

V Černovej vystavili si kostol, najviac starosťou, pilnosťou a horlivosťou ružomberského suspendovaného farára Andreja Hlinku. S posviackou chceli počkať, až bude Hlinka nazad uvedený do úradu. Cirkevná vrchnosť čakať nechcela a ustanovila posvätiť nový chrám včera, v nedeľu, 27. oktobra. Ta poslala kňazov pod brachiumom žandárskym. Ľud nechcel pustiť kňazov do kostola, žandári na rozkaz služného Pereszlényiho počali massakru. Kňazi na to hľadeli, ako posviaca kostol surový služný a žandár krvou a mŕtvolami! Hromada mŕtvol, potoky nevinnej krvi! Hrozný rev ranených, kúri sa krv, padajú ľudia... Maďarisácia slávi svoj najvyšší triumf! Pane Apponyi, či zle bol informovaný Björnson?? Zle, lebo nevedel ani tisícu časť toho, čo robí sa so slovenským národom. Vraždia nás!

Dľa informovania stalo sa tak: Ľud shromaždil sa pred dedinou a nechcel pustiť koče, na ktorých boli kňazi a slúžny.

Na to kázal slúžny Pereszlényi strieľať. 12 žandári dali salvu do ľudu na 5 krokov, vystrelili 56 ráz, 9 boli hneď mŕtvi, 3 skoro umreli a 25 sú ťažko ranení.

Medzi mŕtvymi a ťažko ranenými sú ženy, mladé devy a mužovia. Jedna mať, majúca sedem detí. Gule išly najviac do pŕs a brucha. Bolo to zabíjanie ľudi na rozkaz slúžneho.

Osobitné vydanie Národnich Novin *Černovská massakra*

Černovské krvipreliatie inak:

Brutálny zásah proti veciam v Černovej pri Ružomberku. Bezprostredným podnetom bol spor o vysviacku nového kostola v Černovej medzi veriacimi z obce a spišským biskupom A. Párvym. Černovskí občania trvali na tom, aby ju uskutočnil rodák Andrej Hlinka, Ktorý sa veľmi zaslúžil o výstavbu kostola. V tom čase mu však cirkevný nadriadený – biskup A. Párvy odňal všetky kňazské práva (suspendoval ho), pretože vo voľbách roku 1906 agitoval za V. Šrobára. Proti vôli občanov nariadil, aby kostol 27. 10. 1907 vysvätil likavský farár. Černovskí veriaci sa snažili zabrániť delegácii na kočoch a žandárom vstúpiť do dediny. Ružomberský slúžny dal príkaz strieľať. Žandári zastrelili 15 veriacich, 10 ťažko a 60 ľahšie zranili. Súdy uväznili 38 veriacich. Udalosť patrila medzi najväčšie krvipreliatia v Uhorsku v čase dualizmu a vyvolala značný odpor európskej verejnosti. Odsúdili ju svetoznáme osobnosti, ako francúzsky slavista E. Seton – Watson (Scotus Viator), nositelia Nobelovej ceny B. Björson, L. N. Tolstoj. Americkú verejnosť informovali najmä tamojší Slováci. V uhorskom sneme interpretoval poslanec M. Hodža. Veľký záujem o slovenskú otázku vzbudil Andrej Hlinka na prednáškovej ceste po moravských a českých mestách, v Prahe a vo Viedni. Tragédia upozornila svet na národný útlak Slovákov i na to, že režim v Uhorsku má len pozlátku demokracie.

História Slovenska (Dejiny Slovenska) - 07.časť – Národný útlak za obdobia rakúsko-uhorského dualizmu

Copyright © 2013 - 2026 Encyklopédia poznania